Biotopové preference

Nejdůležitější komponenty prostředí pro medvědy se mohou rozdělit do tří skupin: potrava, útočiště a místo na přezimování (Swenson a jiní 2000).

Na aktuální rozsah druhu důležitý vliv mělo pronásledování lidmi, proto také stanoviště, která jsou současně využívány medvědy nemusí být nutně ta nejvhodnější pro tento druh (Gibeau 1998). Areály, které medvědi obsazují, musí přetékat potravou, jíž upřednostňují, ale zároveň poskytovat možnost skrytí se, což nejčastěji zajišťují kompaktní lesní komplexy (Swenson a jiní 2000). Za optimální areály pro medvědy se považují tedy terény, které jsou mozaikou lesů a otevřených stanovišť (Nielsen a jiní 2004b). Navíc, různé druhy aktivit medvědů mohou vyžadovat různá stanoviště. Skandinávské studie ukazují, že preference medvědů ohledně stanovišť jsou jiné
v období shánění potravy a jiné v období spánku (Moe a jiní 2007). V Polsku medvěd hnědý se vyskytuje hlavně v horských a podhorských oblastech ve smíšených a jehličnatých porostech o poměrně přirozeném rysu. Stejné porosty jsou rovněž osídleny medvědy v Česku a na Slovensku. Většina zjištění druhu je lokalizována v horských oblastech v nadmořských výškách od 700 do 1500 metrů.